

Behandelpaspoort

Specialist ouderengeneeskunde Ester Bertholet ontwikkelde het behandelpaspoort. Dit middel kan ingezet worden om gedachten te vormen over behandelwensen, deze wensen vast te leggen en te delen met naasten en (eventuele) zorgverleners. De 45.000 paspoorten die gratis beschikbaar zijn gesteld tijdens de Covid-19 uitbraak zijn uitgedeeld. Tegen een vergoeding zijn ze nog wel verkrijgbaar. In het kader is een voorbeeld van een bladzijde te zien.

Een simpel boekje met grote waarde

Veel mensen denken pas na over hun behandelwensen als het leven tegenzit. Wie mag bijvoorbeeld over jouw behandeling besluiten als je dat zelf niet meer kan? En wat is voor jou echt belangrijk, als je dat zelf niet meer kunt aangeven? “Voor artsen is het fijn als mensen daar vooraf al over nadenken, in plaats van ’s nachts op de EHBO of na een slechte diagnose. Dat is vaak niet het beste moment”, zegt Ester Bertholet, specialist ouderengeneeskunde en voormalig huisarts.

Ze ontwikkelde daarom een klein boekje met grote waarde; het Behandelpaspoort. In het 24-pagina's tellende document worden vragen gesteld over reanimatie, specifieke wensen en contactpersonen. Een bijlage in vergelijkbaar formaat dient om de gebruikte termen uit te leggen.

Begrippen worden vaak verkeerd geïnterpreteerd

“Veel mensen hebben een verkeerd beeld bij bepaalde begrippen. Zo denken sommigen dat contactpersonen en vertegenwoordigers dezelfde mensen zijn, maar dat hoeft helemaal niet. Je buurvrouw kan je contactpersoon zijn en even je leesbril en medicijnen naar het ziekenhuis brengen als je een been gebroken hebt.

Een vertegenwoordiger weet precies wat je behandelwensen zijn en kan praten met de artsen als je dat zelf niet meer kunt”, zegt ze.

Datzelfde geldt voor inhoudelijke begrippen, zoals reanimatie. “Sommige mensen denken dat reanimatie een vorm van acute zorg is, zoals hulp die in de ambulance gegeven wordt. Als mensen erachter komen wat de term daadwerkelijk betekent, kiezen sommigen ervoor om hun antwoord alsnog te veranderen.”

Simpele vragen waarin de essentie aan bod komt

De vragen zijn simpel. “Ze gaan echt over de essentie. In de zorg zijn we soms geneigd om meteen te focussen op de details, de inhoud, maar voor veel mensen gaat dat een stap te ver. Juist door terug te gaan naar de kern worden ze aangemoedigd om na te denken.”

De reacties zijn zeer positief, vertelt ze. “Er heerst een taboe op nadenken over belangrijke vragen die gaan over het einde van het leven. Dit document biedt mensen een excuus om er vrij over te kunnen nadenken en te praten met anderen. Het is ook een handvat niet in de laatste fase, maar in een veel eerder stadium na te denken over ‘gewone’ behandelwensen. Ik hoop dat het normaal wordt om tijdens je leven regelmatig je behandelwensen te bespreken en bij te stellen.”

Ester laat het document momenteel in meerdere talen vertalen. “Er is veel vraag naar, bijvoorbeeld naar het Marokkaans. Ook is er een boekje voor slecht zienden en een ‘makkelijk lezen versie’.” De ingevulde antwoorden zijn soms verrassend, zegt ze. “Zo schreef iemand bijvoorbeeld: ‘Mijn hondje is het allerbelangrijkst, dus die wil ik graag zo veel mogelijk zien. Een ander keek elke dag GTST en wilde dat altijd vol blijven houden. Het was hem veel waard om dat te blijven doen. Er was ook een mevrouw die mailde dat het Behandelaspooort een cadeautje voor zichzelf was geweest; door het boekje durfde ze eindelijk over deze belangrijke dingen te praten.”

